

บทที่ ๕

รูปอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิต สังกัดมหาวิทยาลัย ส่วนภูมิภาค เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ให้เหมาะสมและปฏิริพัฒนาเพิ่มขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

- เพื่อศึกษารูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิต สังกัดมหาวิทยาลัย ส่วนภูมิภาค
- เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกตามโรงเรียน
- เพื่อเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำแนกตามระดับชั้น

สมมติฐานการวิจัย

- นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดมหาวิทยาลัย ส่วนภูมิภาค มีรูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ แตกต่างกัน
- นักเรียนที่เรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีรูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ แตกต่างกัน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสาธิต สังกัดมหาวิทยาลัย ส่วนภูมิภาค ๕ แห่ง ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๓ โดยวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๓๕ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบวัดรูปแบบการเรียนตามแนวทางของไรซ์ แม่นและราชา ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากแบบทดสอบวัดแบบการเรียนของชวนสิทธิ์ สุชาติ และแบบทดสอบวัดรูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของ

porrak sitthi วิธีนี้จะแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นภาระเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ภาระเกี่ยวกับโรงเรียนที่นักเรียนศึกษาอยู่และระดับชั้นที่เรียน และตอนที่ 2 เป็นแบบทดสอบวัดรูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ตามแนวของไรซ์แมนและกราชา ประกอบด้วยภาระที่เป็นเชื้อความหรือสถานการณ์แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แบ่งเป็น 6 แบบ มีจำนวน 30 ข้อ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลเบื้องต้น เกี่ยวกับจำนวนโรงเรียน จำนวนนักเรียนของโรงเรียนสาธิต สังกัดทบทวนมหาวิทยาลัย ส่วนภูมิภาค ที่จะใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย
2. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ไปยังผู้อำนวยการ ผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการและหัวหน้าหมวดวิชาคณิตศาสตร์ โรงเรียนสาธิต สังกัดทบทวนมหาวิทยาลัย ส่วนภูมิภาค เพื่อขออนุญาตให้ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีผู้ประสานงานในการเก็บรวบรวมข้อมูลและส่งกืนทางไปรษณีย์
3. นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ มาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วลงรหัสและป้อนข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. หาค่าสถิติพื้นฐานที่ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของแบบทดสอบ
2. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.86
3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของรูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ 6 แบบ ตามแนวของไรซ์แมนและกราชา ของนักเรียน จำแนกตามตัวแปรอิสระ โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ ด้วยการเปรียบเทียบพหุคูณ โดยวิธีของ LSD (Least Significant Difference)

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการศึกษาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิต สังกัดทบทวนมหาวิทยาลัย ส่วนภูมิภาค สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนในโรงเรียนสาธิต สังกัดทบทวนมหาวิทยาลัย ส่วนภูมิภาค โดยรวมชอบรูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แบบร่วมมือ อุปในระดับก่อนเข้าสูง ซึ่ง

รูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แบบมีส่วนร่วม แบบพิ่งพาและแบบอิสระ อยู่ในระดับปานกลาง และขอบรูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แบบแข่งขันและแบบหลักเลี้ยง ค่อนข้างต่ำ

2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนในโรงเรียนสาธิตต่างกัน มีรูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แบบแข่งขัน แบบร่วมมือ แบบหลักเลี้ยง แบบพิ่งพา และแบบอิสระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยนักเรียนที่เรียนอยู่ในโรงเรียนสาธิตทั้ง 5 แห่ง ขอบรูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์มากกว่าแบบแข่งขัน แบบหลักเลี้ยง แบบพิ่งพา และแบบอิสระ ส่วนแบบมีส่วนร่วม ไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่เรียนระดับชั้นต่างกัน มีรูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แบบหลักเลี้ยง แบบมีส่วนร่วม และแบบอิสระ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) โดยนักเรียนที่เรียนอยู่ในระดับชั้นต่างกัน ขอบรูปแบบการเรียนคณิตศาสตร์ แบบอิสระมากกว่า แบบมีส่วนร่วม และแบบหลักเลี้ยง โดยนักเรียนที่เรียนอยู่ระดับชั้นต่างกัน ขอบรูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แบบอิสระมากกว่าแบบมีส่วนร่วมและแบบหลักเลี้ยง ส่วนแบบแข่งขัน แบบร่วมมือ และแบบพิ่งพา ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. การศึกษารูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสาธิต สังกัดมหาวิทยาลัย ส่วนภูมิภาค พิจิตร นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยรวมขอบรูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แบบร่วมมือ ($\bar{x} = 60.53$) มากกว่ารูปแบบอื่นๆ อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่อยู่ในวัยรุ่น มีลักษณะชอบทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม กันเพื่อนๆ มากกว่าทำงานตามลำพัง โดยสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถสิทธิ์ วชิรเมธี (2536) ที่พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในช่วงหัวสุดท้าย ขอบรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือมากกว่ารูปแบบอื่นๆ งานวิจัยของ หวานสิทธิ์ สุชาติ (2532) พบว่า นิสิตคณะศึกษาศาสตร์ ในระดับอุดมศึกษา ขอบแบบการเรียนแบบร่วมมือมากกว่ารูปแบบอื่นๆ และ芳子 โพษัน พุตต์กาญจนากุล (2525) พบว่าในศุภษาลักษณะการเรียนแบบทั่วไปแล้ว ขอบแบบการเรียนแบบร่วมมือก่อนข้างสูง

เมื่อพิจารณาจำแนกตาม โรงเรียน พบร้า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยรวม แต่ละโรงเรียน ขอบรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือมากกว่ารูปแบบอื่นๆ โดยที่นักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอบรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ ($\bar{x} = 62.03$) มากกว่านักเรียนโรงเรียน อื่นๆ และพิจารณาจำแนกตามระดับชั้นเรียน พบร้า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น แต่ละชั้นเรียน ขอบรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือมากกว่ารูปแบบอื่นๆ เช่นเดียวกัน โดยที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ขอบรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือ ($\bar{x} = 61.81$) มากกว่านักเรียนชั้นอื่นๆ อาจเกิน เพราะว่า นักเรียนส่วนใหญ่ของโรงเรียนมีโอกาสพัฒนาศักยภาพ มีความคิดความเห็น ประสบการณ์และความชำนาญ มีความสามัคคีในกลุ่ม ช่วยกันทำงานให้บรรลุเป้าหมาย (อนุ ฤทธิ์กุล : 2542)

2. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของรูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนจำแนกตามโรงเรียน พบร้า รูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดทบทวนมหาวิทยาลัยส่วนภูมิภาค ทั้ง 5 แห่ง มีรูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แบบแบ่งชั้น แบบร่วมมือ แบบหัดห้ามเลี้ยง แบบฟังฟ้า และแบบอิสระแตกต่างกัน ($p < .05$) ทั่วแบบ มีส่วนร่วม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนสาธิตแต่ละแห่งจัดการเรียนการสอน โดยมีโครงสร้างหลักสูตรระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ประกอบด้วยวิชาบังคับแก่น วิชาบังคับเลือก วิชาเลือกเสรี ในรายวิชาต่างๆ มีลักษณะคล้ายคลึงกันและนอกจากนี้โรงเรียนสาธิตแต่ละแห่งได้เปิดทำการสอนนานมากกว่า 20 ปี จึงทำให้มีความพร้อมด้านบุคลากร อาจารย์ผู้สอน วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การถ่ายทอดวิชาให้แก่นักเรียน และนักเรียนมีโอกาสทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม รู้จักคิดอย่างเป็นระบบ มีเหตุผล ขัดแย้งตามสถานการณ์ พัฒนาศักยภาพ ทักษะความรู้ความสามารถได้อย่างเต็มที่ตลอดชีวิต และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้นักเรียนมีส่วนร่วม ทำให้นักเรียนได้พัฒนาความรู้ ทักษะและเจตคติ มีการคิดเริ่มต้นความรู้ใหม่ๆ ด้วยตนเอง (รีวิวรรณ โพธิรัตน์ 2543) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถดสิทธิ์ วชิรเมธี (2536) ในรูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์บางรูปแบบ พบร้า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน จะมีรูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ แบบร่วมมือ แบบหัดห้ามเลี้ยง แบบมีส่วนร่วม และแบบอิสระไม่แตกต่างกัน

3. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของรูปแบบการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียน จำแนกตามระดับชั้น พบร้า โรงเรียนสาธิต สังกัดทบทวนมหาวิทยาลัย ส่วนภูมิภาค ทั้ง 5 แห่ง มีรูปแบบการเรียนคณิตศาสตร์แบบหลักเลี้ยง แบบมีส่วนร่วม และแบบอิสระแตกต่างกัน ($p < .05$) ทั่วแบบแบ่งชั้น แบบร่วมมือและแบบฟังฟ้าไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนระดับชั้นนี้อยู่ในวัยรุ่นอาชญาไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ละชั้นเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิชาการและกิจกรรมอื่นๆ อย่างสม่ำเสมอ โดยฝึกให้นักเรียนมีความร่วมมือ พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน ในขณะเดียวกันบางกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีการแบ่งชั้น เพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ และส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ ให้สนุกสนาน มีชีวิตชีวิตอย่างเต็มศักยภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรทำการศึกษารูปแบบการเรียนวิชาอื่นๆ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อประโยชน์ในการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. ควรทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์แบบแตกต่างแบบ เพื่อนำผลการวิจัยมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
3. ควรทำการศึกษาความสัมพันธ์ของรูปแบบการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ต่อแบบเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนให้บรรลุเป้าหมายและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น